

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/48/2013
Identifikačné číslo spisu:	2011200474
Dátum vydania rozhodnutia:	01.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2011200474.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci navrhovateľa: Okresná prokuratúra Senica, ul. Janka Kráľa 735, 905 45 Senica, proti odporcovi: Mesto Senica, so sídlom Mestský úrad Senica, ul. Štefánikova 1408/56, o návrhu prokurátora na zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Senica č. 30 zo dňa 17.02.2011, konajúc o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/22/2011-156 zo dňa 09. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/22/2011-156 zo dňa 09. mája 2013 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.
Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“, príp. „prvostupňový súd“) na základe návrhu podaného navrhovateľom podľa § 250zf ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil uznesenie Mestského zastupiteľstva Mesta Senica č. 30 prijaté na 1. riadnom zasadnutí Mestského zastupiteľstva Mesta Senica konanom dňa 10.02.2011 a 17.02.2011 (ďalej aj „uznesenie mestského zastupiteľstva“), ktorým bol schválený odpredaj 238 181 akcií spoločnosti Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., (ďalej len „BVS, a.s.“) Mestu Skalica, ktoré je tiež akcionárom uvedenej obchodnej spoločnosti, za cenu 476 362 €, t.j. 2 € za akciu, pričom menovitá hodnota jednej akcie je 33,19 €, druh akcií: kmeňové, forma akcií: akcie na meno, podoba akcií: zaknihované.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku oboznámil obsah administratívneho spisu a konštatoval, že Mestské zastupiteľstvo v Senici dňa 30.06.2011 na 4. riadnom zasadnutí nevyhovelo protestu Okresnej prokuratúry v Senici, ktorý napádal schválenie vyššie uvedeného predaja akcií. Uvedeným postupom podľa prokuratúry Mestské zastupiteľstvo Mesta Senica porušilo pravidlá pri nakladaní s majetkom mesta podľa § 7, § 9a ods. 1 až 7 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení

účinnom od 01.01.2011 (ďalej len „zákon o majetku obcí“), ako aj § 8 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“).

Odvolávajúc sa na obsah ustanovení § 1 ods. 1 a ods. 3 písm. a/ až c/, § 7 a § 9a ods. 11 zákona o majetku obcí krajský súd konštatoval, že od 01.01.2011 došlo k zmene právnej úpravy dotýkajúcej sa predaja majetku obcí, kedy na základe zákona č. 507/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov sa s účinnosťou od 01.01.2011 zmenilo ust. § 9 ods. 2 zákona o majetku obcí, určujúce okruh úkonov, ktoré schvaľuje obecné zastupiteľstvo. Podľa krajského súdu posúdenie najvhodnejšieho spôsobu prevodu majetku obce podľa ust. § 9a ods. 1 písm. a/ až c/ zákona o majetku obcí (t.j. obchodnou verejnou súťažou, dobrovoľnou dražbou alebo priamym predajom) vychádza z miestnych podmienok a z konkrétnych potrieb obce. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že každá obec. resp. mesto pri predaji svojho majetku by malo postupovať v zmysle základných zásad vzťahujúcich sa na majetok obce, t.j. v zmysle zásad hospodárnosti, efektívnosti, účinnosti a účelnosti. V danom prípade mestským zastupiteľstvom schválené preskúmané uznesenie schvaľujúce odpredaj cenných papierov majiteľa Mesta Senica na Mesto Skalica za 2 eurá za akciu, krajský súd vyhodnotil ako prijaté v rozpore s ust. § 9a ods. 1 až 7 zákona o majetku obcí. Prvostupňový súd vzhľadom na nezákonnosť samotného procesu nakladania s cennými papiermi v súvislosti so zmenou ich vlastníctva v tom, že pri stanovení kúpnej ceny akcií Mesto Senica nezisťovalo všeobecnú hodnotu akcií a kúpnu cenu stanovilo ako výsledok rokovaní medzi Mestom Senica a Mestom Skalica. Týmto podľa krajského súdu s poukazom na ust. § 8 zákona o obecnom zriadení a § 7 zákona o majetku obcí došlo k porušeniu pravidiel pri nakladaní s majetkom mesta.

Z uvedeného dôvodu krajský súd dospel k záveru, že návrh podaný zo strany prokuratúry je dôvodný, napadnuté uznesenie zrušil a o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. d/ OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal odporca v zákonnej lehote odvolanie a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil.

Odporca poukazuje na svoje vyjadrenie podané k návrhu na zrušenie preskúmaného uznesenia o schválení predaja predmetných akcií a naďalej zastáva názor, že jednotlivé spôsoby prevodu majetku obce upravené v § 9a ods. 1 písm. a) až c) zákona o majetku obcí nebolo možné pri predaji akcií BVS, a.s., realizovať. V tejto súvislosti argumentuje osobitným charakterom akcií vydaných BVS, a.s., ako súkromnou akciovou spoločnosťou, t.j. akcie sú definované ako neverejne obchodovateľné cenné papiere, kmeňové, na meno v menovitej hodnote jednej akcie 33,19 € a ich prevoditeľnosť je obmedzená predchádzajúcim súhlasom Dozornej rady spoločnosti BVS, a.s., pričom nadobúdateľom môže byť iba právnická osoba, ktorá je obcou alebo mestom v Slovenskej republike a ktorá je zároveň akcionárom spoločnosti. Podľa odporcu v zákone č. 507/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa z. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, nebola riešená povinnosť zisťovania všeobecnej hodnoty majetku pri jeho prevode. Zo záveru navrhovateľa by podľa názoru odporcu vyplývalo, že obec by pri každom spôsobe prevodu majetku mala zisťovať jeho všeobecnú hodnotu, čo je však podľa odporcu v rozpore so zákonom o majetku obcí.

Tvrdenie navrhovateľa o porušení pravidiel uvedených v ustanoveniach § 8 zákona o obecnom zriadení a § 7 zákona o majetku obcí odporcom pri nakladaní s majetkom mesta odporca považuje za nekonkrétne a nepreskúmateľné. S prihliadnutím na to, že prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných predpisov v rozsahu ustanovenom zákonom č. 153/2001 Z.z. o

prokuratúre, mal už v proteste podanom proti napadnutému uzneseniu č. 30 jednoznačne uviesť, akým konaním odporca porušil konkrétne pravidlá z uvedených ustanovení a čím je toto porušenie preukázané. Ďalej konštatuje, že posúdenie najvhodnejšieho spôsobu prevodu majetku obce podľa ust. § 9a ods. 1 písm. a) až c) zákona o majetku obcí vychádza z miestnych podmienok a podľa konkrétnych potrieb obce.

Odporca v odvolaní ďalej namietal, s poukazom na § 157 ods. 2 OSP, nedostatočné odôvodnenie rozsudku, pretože krajský súd nekonkretizoval, ktorú zo zásad nakladania s majetkom mesto prijatím napadnutého uznesenia porušilo, preto odporca nemôže v tejto časti náležité skutkovo a aj právne argumentovať proti rozsudku krajského súdu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje odvolateľ za všeobecné, keďže neobsahuje vyjadrenie krajského súdu k argumentácii odporcu, obsiahnutej vo vyjadrení k návrhu, nezaoberá sa hodnotením odlišných právnych názorov navrhovateľa a odporcu, kedy podľa názoru navrhovateľa mal odporca postupovať podľa zákona o majetku obcí, pretože osobitný zákon, ktorým je zákon č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch tento postup nevylučuje, pričom odporca zastáva názor, že tento postup je vylúčený osobitným predpisom, ktorým je Obchodný zákonník a to s poukazom na konkrétny charakter spoločnosti ako i akcií (BVS, a.s.).

Taktiež odvolateľ zdôraznil, že krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nezaoberá osobitným charakterom predmetu predaja - s verejne obchodovateľnými akciami s obmedzenou možnosťou prevodu.

Podľa odvolateľa krajský súd nepomenoval konkrétne pravidlá vyplývajúce z § 8 zákona o obecnom zriadení a z § 7 zákona o majetku obcí, ktoré mal odporca porušiť a ani čím je prípadné porušenie preukázané, pričom zároveň krajský súd neodôvodnil, ktoré ustanovenie zákona ukladá odporcovi vždy zisťovať všeobecnú cenu predávaného majetku znaleckým posudkom.

Odporca vytýkal prvostupňovému súdu, že sa nevysporiadal so skutočnosťou, že v predchádzajúcom období akcie BVS, a.s., predali aj iné obce za cenu nižšiu, za ktorú ich predal odporca a to bez určenia všeobecnej ceny akcií. Týka sa to šiestnástich obcí z blízkeho okolia sídla odporcu. Za cenu 1,859 € za akciu určenú valným zhromaždením spoločnosti BVS, a.s., odkúpila spoločnosť akcie v roku 2009 od obcí Lakšárska Nová Ves, Plavecké Podhradie, Lopašov, Oreské, Podbranč, Letničie; v roku 2008 spoločnosť BVS, a.s., vykupovala akcie za cenu 56,65 Sk za jednu akciu a za túto cenu ich nadobudla od obcí Chvojnice, Moravský Svätý Ján, Štefanov, Sobotište, Stará Turá, Kuklov, Smolinské, Unín, Radimov a Čáry.

Názor, že mesto bolo povinné vypracovať znalecký posudok na zisťovanie všeobecnej hodnoty predávaných akcií pred rozhodovaním o ich odpredaji považuje odvolateľ za nesprávny a uloženie takejto povinnosti hodnotí ako povinnosť uloženú mu prokuratúrou nad rámec platnej právnej úpravy. Podľa odvolateľa nebolo možné pri odpredaji postupovať ani priamym predajom podľa § 9 ods. 1 z. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí (ktorý jediný predpokladá určenie všeobecnej hodnoty majetku mesta spôsobom stanoveným osobitným predpisom).

Podľa odporcu krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku neposúdil ani argumentáciu odporcu o nehospodárnosti navrhovateľom požadovaného vynaloženia finančných prostriedkov na určenie všeobecnej hodnoty akcií znaleckým posudkom, a to vzhľadom na skutočnosť, že na predaj akcií BVS, a.s., je obmedzený okruh osôb, ktoré môžu tieto akcie nadobudnúť (pričom v prevažnej väčšine obce a mestá v danom období predmetné akcie nenakupovali, ale predávali) a taktiež, že reálna tržová kúpna cena pri odpredaji akcií je dostatočne dokumentovaná kúpnu cenou, za ktorú majitelia už zmienených 16 obcí akcie preukázateľne predávali - v kalendárnom roku 2009 (1,859 € za akciu) a v roku 2008 (56,65 Sk za akciu).

Odporca obhajuje zákonnosť postupu pri predaji predmetných akcií aj tvrdením, že pri rozhodovaní o ich predaji mestské zastupiteľstvo vychádzalo z nevyhnutného hospodárneho nakladania s majetkom, konkrétne porovnaním kúpnej ceny 2 € za akciu s kúpnu cenou, za ktorú boli rovnaké akcie na trhu odpredávané okolitými obcami 1,859 € alebo 56,65 Sk/ za 1 akciu, ako i z potreby zabezpečiť finančné

prostriedky na realizáciu najdôležitejších úloh, ktoré je odporca povinný zabezpečovať v súlade so zákonom o obecnom zriadení. Cena 2 € za akciu bola v danom čase ustálená ako reálny výsledok ponuky a dopytu za daný predmet predaja na trhu.

Odporca má za to, že rozsudok krajského súdu neobsahuje náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 OSP a to najmä preto, že krajský súd v odôvodnení nevysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil; krajský súd v odôvodnení iba konštatoval, že uznesenie je v rozpore s právnou úpravou, keďže pri stanovení kúpnej ceny nezisťoval odporca všeobecnú hodnotu akcií.

Odporca považuje za závažné procesné pochybenie, že krajský súd nevyhodnotil ani jeden z dôkazov, ktoré odporca na podporu svojich tvrdení k veci označil a v písomnom vyhotovení predložil do spisu. S poukazom na čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 46 Ústavy SR a rozhodnutie Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 115/03 odporca vidí v nedostatočnom preskúmaní jeho námietok a nedôslednom postupe krajského súdu porušenie jeho práva na spravodlivý a riadny súdny proces. Tým sa stalo rozhodnutie prvostupňového súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a preto mu chýba presvedčivosť, požadovaná zákonom.

Odporca zároveň vyslovil názor o zásadnom význame rozhodnutia prejednávanej veci pre všetky subjekty samosprávy, nakoľko rieši postup pri nakladaní so špecifickým druhom majetku, pre zákonný prevod ktorého je potrebné splniť aj ďalšie podmienky, ktoré obec alebo mesto ako vlastník nemôže ovplyvniť, ani ich zmeniť alebo vylúčiť, nakoľko ich splnenie si v súlade so zákonnými ustanoveniami - § 156 ods. 9 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov vymienil emitent cenného papiera, t.j. pri akciách BVS, a.s., obmedzenie určujúce osobu nadobúdateľa a obmedzenie prevodu viazané na udelenie predchádzajúceho súhlasu na nakladanie s majetkom.

III.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 10.07.2013 navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Navrhovateľ znovu zopakoval, že dôvodom zrušenia predmetného uznesenia bolo porušenie § 9a ods. 1 až 7 zákona o majetku obcí, kedy Mesto Senica pri stanovení kúpnej ceny akcií nezisťovalo všeobecnú hodnotu akcií a ich kúpnu cenu stanovilo ako výsledok rokovaní medzi Mestom Senica a Mestom Skalica. Podľa navrhovateľa krajský súd vyvodil správny právny záver, v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o majetku obcí v znení účinnom od 01.01.2011, na základe ktorého mal odporca stanoviť cenu predávaných akcií podľa znaleckého posudku - ako dolného limitu kúpnej ceny bez ohľadu na nadobúdateľa a charakter akcií.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 65 ods. 1 ústavy obec a vyšší územný celok sú právnické osoby, ktoré za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodária s vlastným majetkom a so svojimi finančnými prostriedkami.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa § 1 ods. 3 písm. a/ zákona o majetku obcí v znení účinnom od 01.01.2011 sa tento zákon nevzťahuje na nakladanie s cennými papiermi, ktoré upravujú osobitné predpisy, s výnimkou podľa § 9a ods. 11. (Odkaz pod čiarou: Napríklad zákon č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch v znení neskorších predpisov, Obchodný zákonník, zákon č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov, zákon č. 594/2003 Z.z. o kolektívnom investovaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.)

Podľa § 9a ods. 11 zákona o majetku obcí v znení účinnom od 01.01.2011 pri nakladaní s cennými papiermi a majetkovými podielmi na právnických osobách, dôsledkom ktorého je zmena vlastníctva, musí obec postupovať podľa odsekov 1 až 7, ak tento postup nevyklučuje osobitný predpis. Napríklad zákon č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch v znení neskorších predpisov, Obchodný zákonník, zákon č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov, zákon č. 594/2003 Z.z. o kolektívnom investovaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 9a ods. 1 písm. a/ až c/ zákona o majetku obcí v znení účinnom od 01.01.2011, ak tento zákon neustanovuje inak, prevody vlastníctva majetku obce sa musia vykonať

- a) na základe obchodnej verejnej súťaže,
- b) dobrovoľnou dražbou (ďalej len "dražba") alebo
- c) priamym predajom najmenej za cenu vo výške všeobecnej hodnoty majetku stanovenej podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9a ods. 2 zákona o majetku obcí účinného od 01.01.2011 obec zverejní zámer predat' svoj majetok a jeho spôsob na svojej úradnej tabuli, na internetovej stránke obce, ak ju má obec zriadenú, a v regionálnej tlači.

Podľa § 9a ods. 5 zákona o majetku obcí účinného od 01.01.2011 obec zverejní zámer predat' svoj majetok priamym predajom najmenej na 15 dní. Zároveň zverejní lehotu na doručenie cenových ponúk záujemcov. Obec nemôže previesť vlastníctvo svojho majetku priamym predajom, ak všeobecná hodnota majetku stanovená podľa osobitného predpisu presiahne 40 000 eur. Nehnuteľnosť musí byť jednoznačne identifikovaná tak, aby nebola zameniteľná s inou nehnuteľnosťou. Stanovenie všeobecnej hodnoty majetku obce pri priamom predaji nesmie byť v deň schválenia prevodu obecným zastupiteľstvom staršie ako šesť mesiacov.

Podľa § 9a ods. 8 písm. e/ zákona o majetku obcí účinného od 01.01.2011 ustanovenia odsekov 1 až 7 sa nepoužijú pri prevode majetku obce, a to pri prevodoch majetku obce z dôvodu hodného osobitného zreteľa, o ktorých obecné zastupiteľstvo rozhodne trojpäťtinovou väčšinou všetkých poslancov, pričom osobitný zreteľ musí byť zdôvodnený; zámer previesť majetok týmto spôsobom je obec povinná zverejniť najmenej 15 dní pred schvaľovaním prevodu obecným zastupiteľstvom na svojej úradnej tabuli a na svojej internetovej stránke, ak ju má obec zriadenú, pričom tento zámer musí byť zverejnený počas celej tejto doby.

Podľa § 156 ods. 9 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 29.06.2011 stanovy môžu obmedziť, nie však vylúčiť prevoditeľnosť akcií na meno. Ak stanovy podmienia prevoditeľnosť akcií na meno súhlasom spoločnosti, musia ustanoviť aj dôvody, pre ktoré môže spoločnosť odmietnuť udelenie súhlasu a lehotu, v ktorej je spoločnosť povinná rozhodnúť o žiadosti akcionára na udelenie súhlasu a

oznámiť toto rozhodnutie akcionárovi. O udelení súhlasu na prevod akcií na meno rozhoduje predstavenstvo, ak statuty neurčujú inak. Rozhodnutie spoločnosti o udelení alebo neudelení súhlasu akcionárovi na prevod akcií oznámi spoločnosť akcionárovi v písomnej forme. Ak príslušný orgán spoločnosti nerozhodne o žiadosti akcionára o udelenie súhlasu v lehote ustanovenej statutom, platí, že bol súhlas udelený. Spoločnosť zodpovedá za škodu, ktorá vznikne akcionárovi porušením týchto povinností a v prípade neudelenia súhlasu je zároveň povinná na žiadosť akcionára tieto akcie odkúpiť za cenu primeranú ich hodnote; pri určení primeranej ceny sa primerane použije ustanovenie § 218j ods. 4. Právo na odkúpenie akcie môže akcionár uplatniť do jedného mesiaca odo dňa doručenia odmietnutia súhlasu na prevod akcií, inak toto právo zaniká. Prevoditeľnosť akcií, ktoré boli prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, nemožno obmedziť.

Odvolací súd z pripojenej administratívnej dokumentácie zistil, že napadnuté uznesenie mestského zastupiteľstva, schvaľujúce predmetný predaj akcií BVS, a.s., bolo prijaté na rokovaní zastupiteľstva dňa 17. februára 2011 (č.l. 46, 50, 61) následne potom, ako bolo prejednanie tohto bodu programu odložené už z rokovania mestského zastupiteľstva zo dňa 10.02.2011.

Najvyšší súd z obsahu zápisníc z 1. riadneho a 4. riadneho zasadnutia Mestského zastupiteľstva Mesta Senica zistil pertraktované dôvody navrhovaného predaja akcií spočívajúce :

- v konštatovaní minoritného postavenia odporcu ako akcionára v akciovej spoločnosti BVS, a.s.; odporca disponuje množstvom 2,83% akcií, všetky mestá majú dohromady 32,279% akcií, pričom majoritným akcionárom predmetnej obchodnej spoločnosti je Mesto Bratislava, ktorá vlastní 59% akcií (č. l. 43);
- v podpore a zverení tzv. líderstva Mestu Skalica minoritnými akcionármi pozostávajúcimi z miest a obcí Záhoria proti záujmom majoritného akcionára, predovšetkým presadzovaním záujmov tohto regiónu, napr. zabezpečenie skupinového vodovodu a kanalizácie 12 obciam;
- v nemožnosti scudziť predmetné akcie podľa § 9a ods. 1 písm. a/ až c/ zákona o majetku obcí, t. j. verejnou dražbou, dobrovoľnou dražbou alebo priamym predajom za cenu najmenej vo výške všeobecnej hodnoty majetku, a to z dôvodu obmedzenia okruhu potencionálnych záujemcov o ich kúpu, keďže akcie nie sú verejne obchodovateľné a ich prevod je obmedzený statutom akciovej spoločnosti, v zmysle ktorých akcie spoločnosti možno previesť len na právnickú osobu, ktorá je obcou alebo mestom v Slovenskej republike a ktorá je zároveň akcionárom spoločnosti.

Zákon o majetku obcí v znení účinnom od 01.01.2011 sa nevzťahuje na nakladanie s cennými papiermi, ktoré upravujú osobitné predpisy, okrem výnimky stanovenej v § 9a ods. 11.

Pri nakladaní s cennými papiermi a majetkovými podielmi na právnických osobách, dôsledkom ktorého je zmena vlastníctva, musí obec postupovať podľa odsekov 1 až 7, ak tento postup nevylučuje osobitný predpis (§ 9a ods. 11 zákona o majetku obcí). Napríklad zákon č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch v znení neskorších predpisov, Obchodný zákonník, zákon č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov, zákon č. 594/2003 Z.z. o kolektívnom investovaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že zákon o majetku obcí sa nevzťahuje na nakladanie obce s cennými papiermi až na prípad, ak je výsledkom takéhoto úkonu zmena vlastníctva. Potom postupuje obec podľa odsekov 1-7 § 9a citovaného zákona, ale iba v tom prípade, ak tento postup nevylučuje osobitný predpis, napr. Obchodný zákonník. Ustanovenie § 9a ods. 11 zákona o majetku obcí upravuje povinnosť obcí postupovať v takýchto prípadoch podľa § 9a citovaného zákona, avšak len v tých prípadoch pokiaľ osobitný predpis neobsahuje vylučujúcu právnu úpravu.

Podľa § 173 ods.1 Obchodného zákonníka statuty musia obsahovať podľa písm. d) počet akcií, ich menovitú hodnotu a podobu, ako aj určenie, či akcie znejú na meno alebo na doručiteľa, ak spoločnosť vydáva akcie v oboch formách, počet akcií na doručiteľa a počet akcií na meno, prípadne uvedenie obmedzenia prevoditeľnosti akcií na meno.

Podľa článku 7.4 stanov akciovej spoločnosti Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., prevoditeľnosť akcií spoločnosti je obmedzená. Prevod akcií spoločnosti je podmienený súhlasom dozornej rady spoločnosti. Akcionár spoločnosti môže previesť akcie spoločnosti iba na právnickú osobu, ktorá je obcou alebo mestom v Slovenskej republike v zmysle právnych predpisov Slovenskej republiky, a ktorá je zároveň akcionárom spoločnosti.

Zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu bolo možné ustáliť, že v tomto prípade išlo o predaj cenných papierov - akcií, ktorý sa musel okrem citovaných zákonných ustanovení prednostne riadiť predovšetkým stanovami akciovej spoločnosti, predaj akcií, ktorej sa predmetným uznesením mestského zastupiteľstva schválil. Túto skutočnosť navrhovateľ v návrhu na začatie konania opomenul. Samotné nakladanie s akciami spoločnosti podľa obsahu stanov akciovej spoločnosti bolo obmedzené a to predovšetkým podmienkou, že akcie neboli v čase predaja verejne obchodovateľnými cennými papiermi. Rovnako ich prevod bol obmedzený ďalšou podmienkou a tou bolo, že akcie bolo možné previesť len na vopred stanovený okruh osôb. Z uvedených dôvodov nebolo možné prisvedčiť právnenému názoru navrhovateľa, že prišlo k porušeniu § 9a ods. 1-7 zákona o majetku obcí, pretože na daný prípad uvedený právny predpis nebolo možné bezvýnimočne aplikovať.

Za uvedeného stavu veci podľa názoru najvyššieho súdu možno dospieť k záveru, že v tomto prípade pri predaji akcií prevládajú prvky súkromnoprávneho charakteru nad prvkami verejnoprávnymi. Nastal tu prípad, keď v súlade so zákonom o majetku obcí bolo možné postupovať podľa výnimky obsiahnutej v § 9a ods. 11 zákona o majetku obcí a na prevod akcií bolo potrebné aplikovať prednostne ustanovenia Obchodného zákonníka (ako i samotných stanov predmetnej obchodnej spoločnosti) ako lex specialis vo vzťahu k citovanému zákonu o majetku obcí, teda lex specialis derogat legi generali - osobitný predpis má prednosť pred všeobecným. Na podklade uvedeného dospel najvyšší súd k záveru, že k porušeniu zákona o majetku obcí v tomto prípade nedošlo.

V tomto prípade sa zákon o majetku obcí teda neaplikoval ako lex generalis bezvýnimočne a to ani v časti týkajúcej sa predajnej ceny, keďže na daný postup mestského zastupiteľstva bolo potrebné pri predaji predmetných akcií prednostne aplikovať osobitný predpis a najmä samotné stanovy obchodnej spoločnosti. Potom ani pri samotnom stanovení predajnej ceny za jednu akciu ako jednej z podstatných náležitostí takéhoto predaja, nebolo možné postupovať podľa § 9a ods. 1 písmeno c/ zákona o majetku obcí, keďže i stanovenie ceny akcií v tomto prípade podliehalo prednostne podľa vyššie uvedenej zákonnej výnimky inému právnenému režimu t.j. bolo výsledkom dohody zainteresovaných subjektov a predstavuje výsledok ponuky a dopytu (teda ceny trhovej) - v tomto prípade stanovami obchodnej spoločnosti určeným eliminujúcim (a zároveň i uzavretým) okruhom subjektov na strane jednej a na strane druhej k uzavretiu takejto zmluvy môže dôjsť len v prípade priaznivého výsledku hlasovania poslancov v mestskom zastupiteľstve.

Odvolací súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, vychádzajúc zo skorších predajov akcií spoločnosti BVS, a.s., konkrétne pri predaji akcií šestnástimi obcami v roku 2009, že bola dohodnutá cena za jednu akciu 1,859 € a v roku 2008 bola stanovená cena 56,65 Sk za akciu.

Z pripojeného administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že za preskúmané uznesenie hlasovalo z 22 prítomných poslancov mestského zastupiteľstva 15 poslancov, proti bolo 6 poslancov a 1 sa zdržal. Ide o rozhodnutie mestského zastupiteľstva, ktoré bolo prijaté nadpolovičnou väčšinou prítomných poslancov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne posúdenie veci Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok krajského súdu podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a návrh prokuratúry zamietol, keďže napadnuté uznesenie odporcu bolo vydané v súlade so zákonom. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c veta prvá O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. d/ O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu podľa výsledku, keďže konanie sa začalo na návrh prokurátora.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.